

ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧ

ಸಾರಾಂಶ ಹಾಗೂ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪದೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ‘ಮುಂದೆ ಏನಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ತೆರೆಯ ಮೇಲೆ ಏಕೆಂದು’ ಎಂಬ ಸಾಲು, ನಟ ನಟಿಯರ ಹೆಸರು, ಸಿನಿಮಾದ ದೃಶ್ಯವೋಂದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಸಿನಿಮಾಚಿಟೆಗಳನ್ನು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ವೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾವು ಗಾಡಿಯ ಹಿಂದೆಯೇ ಓಡಿಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವು. ಹಸಿರು, ಹಳದಿ, ಗುಲಾಬಿ ಬಣ್ಣಗಳ ಜೀಟಿಗಳು ಅವುಗಳ ಸುವಾಸನೆ ಒಂದು ರಿತಿಯ ಅಷ್ಟಾದ ನೀಡುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗೆಯೇ ಆ ಜೀಟಿಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಮಾಡಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ನನ್ನ ಅಭಾಸವಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಸುಮಾರು ನೂರಿನೂರ್ವೆ ವರ್ತು ಸಿನಿಮಾ ಜೀಟಿಗಳಿದ್ದವು!

ಸಿನಿಮಾ ಟೆಂಪ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಷ್ಟಿತ ಮುಂದೆ ಪರದೆಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿಜಿಯ(ನೇಲ), ಹಲಗೆಗಳನ್ನು ಗೂಡಿಗಳ ಮೇಲೆ ಜೋಡಿಸಿಟ್ಟು ಬೆಂಚುಗಳು, ಮುಡಿಸಿದೆಬಹುದಾದಂತಹ ಕಚ್ಚಿಣಿದ ಕುಚ್ಚಿಗಳು ಹೀಗೆ ಮಾರು ರಿತಿಯ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬೆಲೆಯ (ನೇಲ 25 ಪ್ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಚು 1 ರೂ, ಕುಚ್ಚಿ 2 ರೂ.) ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಗಂಡಸರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಕೂರುವಂತೆ ಆಸನಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇತ್ತು. ಅಂದರೆ ಗಂಡಸರು ಹಾಗೂ ಹೆಂಗಸರು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಧ್ರ ಆಳೆತ್ತರ ತಗಡುಗಳನ್ನು ಉದ್ದೃಕ್ತಿ ಜೋಡಿಸಿತ್ತಿದ್ದರು. ಟೆಂಪ್ಸ್ ಆಡರಿಂದ ಸಿನಿಮಾ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಕತ್ತಲಾಗುವವರೇಗೂ ಕಾಯಬೇಕಿತ್ತು. ದಿನಕ್ಕೆ ಏರಡು ಶೋಗಳು ಮಾತ್ರ. ಸಿನಿಮಾ ಪ್ರಾರಂಭದ ಮೊದಲು ನೂಸ್‌ ರೀಲ್‌, ಸಕಾರರದ ಸಾಧನೆಗಳು, ಕೆಲವು ಚಾಹೀರಾತುಗಳು ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಅಂತಹ ಆಸ್ಕ್ರಿಯೆನೂ ಇರುತ್ತಿರೆಲ್ಲ. ಸಿನಿಮಾ ಶರುವಾದೋಡನೆ ಎಲ್ಲರೂ ‘ಗ್ರಾಮಪ್ರಾ’ ಅಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವು. ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯ ನಾವು ಪ್ರೌಚಿಕ್ಕರ್ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವು. ಇವರು ಸಿನಿಮಾ ಹೀಗೆ ಪರದೆ ಮೇಲೆ ಬಿಡ್ಡಾರೆ ಅಂತ ನಮಗೆ ಆಶ್ರಯ! ರೀಲ್‌ ತಿರುಗುವ ಶಬ್ದದೊಂದಿಗೆ, ಕೋನಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಕು ಪರದೆಯ ಮೇಲೆ ಬೇಳುವುದು ಮಾತ್ರ ಕಾಣಿತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಮಧ್ಯ ಕಡಲೇಕಾಯಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾಯಿಗಳು ಒಳಗೆ ನುಸುಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ನಾವು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದೇವು. ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಮೇಲೇತ್ತಿ ಚಕ್ಕಳುಮುಕ್ಕಳ ಹಾಕಿ ಕೂರುತ್ತಿದ್ದೇವು! ಯಾರಾದರೂ ಅದನ್ನು ಒಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಿನಿಮಾ ಮುಗಿದ ನೆಂತರ ‘ಜನಗಳಿಮನ...’ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ, ನಿಂತು ಗೌರವ ಕೊಡುವಮ್ಮೆ ತಾಳ್ಳೆ ಯಾರಿಗೂ ಇರುತ್ತಿರೆಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಮನಗೆ ಹೋಗಲು ಗೇಟೆನ ಕಡೆ ನಿಗ್ನವುದೋಂದೇ! ಕೊನೆಗೆ ರಾಪ್ಪುಗೆ ಹಾಕುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.

ಆರ್. ಎನ್. ಜಯಗೌಪ್ಯಾರಾಲ್ ಅವರ ನಿದೇಶನದ ‘ಮುತ್ತು ಒಂದು ಮುತ್ತು’ ಸಿನಿಮಾದ ದೃಶ್ಯವೋಂದನ್ನು ನಮ್ಮುಲ್ಲಿನ ಟೆಂಪ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು, ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಮಾಗಳು ಹಾಗೂ ಕೆಲವು ಸೇಟಿಕೆರೆಯ ಅದನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋಗಿದ್ದೇವು. ನಮ್ಮುನ್ನು ಒಳಗೆ ಕರೆದು ಕೂರಿಸಿದರು. ಚಿತ್ರದ ನಾಯಿಕೆಯನ್ನು ಖಿಳನಾಯಿಕ ಚುಡಾಯಿಸಿದಾಗ ಆಕೆ ಆತನ ಕವಾಳ್ಕೆ ಹೊಡೆಯುವ ದೃಶ್ಯ. ಏರಡುಮೂರು ಟೇಕ್‌ಗಳ ನಂತರ ದೃಶ್ಯ ಓ.ಕೆ. ಆಯಿತು. ನಾಯಿಕೆ ಖಿಳನಾಯಿಕನಿಗೆ ಹೊಡೆಯುವಾಗ ನಮಗೆ ನಗು ತಡೆಯಲಾಗದೆ ನಕ್ಷುಬಿಡ್ಡಿದ್ದೇವು. ಚಿತ್ರೀಕರಣದ ನಂತರ ಟೆಂಪ್ಸ್‌ನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದಾಗ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಮಾಗಳ ಸಹವಾರಿಯೋಬ್ಬ, ‘ಒಮ್ಮೋ, ವನ್ನಿ... ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳೇಕು ಅಂತ ಬಂದಿದ್ದಾ?’ ಎಂದು ರೇಗಿಸಿದ. ‘ಅವರು ಕರೆದ್ದು ಅಂತ ಹೋಗಿದ್ದವೇ. ನಿಮಗೂ ಆಸೆ